42de Møde.

Tirsdag den 9. December Kl. 1.

Formanden: Fra Finansministeren har jeg modtaget følgende Skrivelse:

„Finansministeriet.
København, den 8. December 1924.

Da Funktionstiden for de af Rigsdagen i Henhold til § 19 i Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912, jfr. § 19 i Lov Nr. 149 af 10. April 1922, valgte 4 Medlemmer af Landsoverskatteraadet udløber med Udgangen af indeværende Aar, skal jeg under Henvisning til Skrivelse fra det i Henhold til Grundlovens § 45 nedsatte Fællesudvalg af 28. Oktober 1918, 22. November 1918, 12. August 1919 og 16. Januar 1924 vedrørende de af Fællesudvalget foretagne Valg af Medlemmer af Raadet anmode Rigsdagens Formænd om at ville foranledige, at Rigsdagen i indeværende Samling foretager Valg af 4 Medlemmer til Raadet.

C. V. Bramsnæs.

Til Rigsdagens Formænd."

I Skrivelse af 3. ds. meddeler Landstingets Formand, at Landstinget i sit Møde samme Dag har vedtaget:

Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Danmarks Tiltræden af den i Genf den 24. September 1923 aabnede Protokol vedrørende Voldgiftsklausuler i Handelskontrakter.

Det paahviler mig at stille Forslag om, paa hvilken Maade denne Sag skal behandles. Det Forslag, jeg vil stille, vil gaa ud paa, at Sagen undergives to Behandlinger nærmest efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling. Afgørelsen heraf vil komme paa Dagsordenen for et senere Møde.

Fra Rask-Ørsted Fondet er modtaget Bilag til de til Fondet indkomne Andragender. Bilagene henligger til Eftersyn paa Bureauet til den 11. ds.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Banker.

Forhandlingen genoptoges.

Sven: Da jeg sidst havde Ordet i denne Sag, havde jeg Lejlighed til at gøre nogle mere almindelige Bemærkninger om Lovforslaget, og jeg skal nu omtale enkelte af de nye Bestemmelser, det indeholder.

Det foreslaas, at der for Fremtiden ikke skal kunne oprettes nogen Bank, uden at der paa Forhaand er indhentet Approbation hos Erhvervsministeren, og ifølge Lovforslaget afhænger denne Tilladelse af, at det ikke kan anses at stride mod almene Interesser, at Bevilling til at drive Bank det paagældende Sted gives. Det er altsaa udelukkende almene Interesser, der i saa Henseende skal gøre sig gældende. Men naar man erindrer, hvad den højtærede Minister udtalte ved Fremsættelsen, forekommer det mig, at den højtærede Minister i nogen Grad vil gaa ud over det i Loven sagte, idet han nemlig omtalte, at man ved at betinge Bankers fremtidige Oprettelse af Koncession samtidig kunde sikre sig, at Bankerne fik sunde og naturlige Livsbetingelser. Nu kan jeg egentlig ikke indse, at det i første Række er en almen Interesse, om en Bank har Livsbetingelser, for selv om en Bank ikke har egentlige Livsbetingelser, behøver den ikke *derfor* netop at lade det gaa ud over Indskyderne, og det er dog i første Række det Hensyn, der søges varetaget gennem Bankloven. Men rent bortset herfra maa det dog siges at være nogenlunde uoverkommeligt for en Minister, selv om han ogsaa drager Nytte af sine Embedsmænd, at afgøre, om nu Betingelserne for et sundt og naturligt Liv er til Stede eller ikke. Jeg ved nok, at Ministre er meget kloge Folk — naar en Minister først er udnævnt, er der jo ikke Grænser for, hvad han er i Stand til at sætte sig ind i og danne sig et Skøn over —, og noget lignende gælder om Embedsmænd; man lægger Opgaver hen til dem, som man paa Forhaand skulde synes de i nogen Grad savnede Betingelserne for at løse. Her synes jeg, at man gaar endnu et Skridt videre paa denne Bane, idet man i Virkeligheden vil have, at Ministre og Embedsmænd skal give sig til at afgøre Spørgsmaal, som de i bedste Tilfælde savner Forudsætninger for at bedømme. Jeg tror heller ikke, at man vilde have nægtet Tilladelse til Oprettelse af en eneste Bank,